

til Lægning af ny Sveller paa Linien, andrager man om at slippe for Afdragene i Aarene 1905—06. Mergelbanens Gæld til Staten er nu 128,000 Kr., og desuden skyldes der 12,400 Kr. Et ligegyldende Andragende er indsendt til Finansministeriet.

Da Sagen afgøres ved Tillægsbevillingsloven, gør *Udvalget* ikke Indstilling.

63. Fra *Mette Kirstine Andersen*, afskediget Matros C. S. Andersens Hustru, om Optragelseshjælp til 4 mindreaarige Børn. (Indbragt den 7. December 1904 af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds, *Chr. Rasmussen*).

Andragerindens Mand har været ansat som Matros ved Helsingør-Helsingborgfarten. Han maatte fratræde sin Plads i Foraaret 1902 som uheilbrekelig syg paa Grund af en Svulst paa Hjernen og fik en aarlig Pension af 300 Kr. Da han er fuldstændig hjælpeløs og skal passes som et Barn, kan Andragerinden ikke tjene noget til Underhold for sig og sine 4 Børn og ikke paa langt nær komme ud af det med Pensionen. Hun har derfor indgivet et Andragende til Ministeriet for offentlige Arbejder om en Optragelseshjælp til sine Børn, men faaet Afslag. Hun henstiller nu sin Sag til Folketinget.

Som Bilag følger Ministerens afslaaende Svar.

Udvalget gør ikke Indstilling.

64. Fra *forhenværende Banearbejder L. Nielsen* om Pensionsforhøjelse. (Indbragt den 25. Oktober 1904 af Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds, *Svendsen*).

Andrageren, der er 65 Aar, blev efter 27 Aars Tjeneste som Banearbejder i August 1902 afskediget som Invalid med 400 Kr. aarlig i Pension. Han havde faaet det ene Ben knust ved at blive paakørt af en Sneplov. Hans 68-aarige Hustru er svagelig, og ingen af dem kan fortjene noget. Det falder dem derfor overmaade vanskeligt at klare sig med den tilstaaede Understøttelse, og Andragendet gaar da ud paa, at denne maa blive forøget med 100 Kr. aarlig.

Fra Ministeriet for offentlige Arbejder foreligger der afslaaende Svar paa et dertil indsendt Andragende om Pensionsforhøjelse. Svaret følger som Bilag.

Udvalget gør ikke Indstilling.

65. Fra *tidligere menig V. Andersen Karup* af Viborg Amt om Invalideunderstøttelse. (Indbragt den 7. December 1904 af Folketingsmanden for Viborg Amts 3die Valgkreds, *Jensen-Knudstrup*).

Andrageren paadrog sig i 1876 som menig i Lejren ved Hald en Broksskade, som han den Gang ikke anmeldte, fordi Hjemsendelsen var meget nær forestaaende. Straks efter Hjemkomsten maatte han imidlertid søge Lægehjælp, og i 1878 blev han paa Grund af „højresidigt Lyskebrok“ erklæret for stedse udygtig til al Krigstjeneste. I 1903 ansøgte han forgæves om Invalideunderstøttelse, og han henstiller nu sin Sag til Folketinget med Bemærkning om, at han saa mange Aar efter Begivenheden ikke har kunnet skaffe andre Vidnesbyrd fra Kammeraterne end sin Broders, der i 1876 stod ved samme Kompagni som han, og til hvem han talte om de Smerter, han følte. Erklæringen medfølger som Bilag foruden 4 andre Bilag.

Udvalget gør ikke Indstilling.